

Susanne Nickel

Eskilstuna

susanne.nickel@eskilstuna.se

2016-03-16

Kulturdepartementet

103 33 Stockholm

Dnr: Ku2015/02515/KL.

Synpunkter till Ny museipolitik (SOU 2015:89)

Jag ser positivt på att museisektorn nu äntligen regleras via en lag. Detta ger den samma ställning som biblioteken och arkiven och underlätta arbetet för museerna avsevärt.

Även inrättning av en myndighet för museisektorn anser jag som positiv. Det är en logiskt följd av lagstiftningen och viktigt för att muserna ska vara lika behandlade som arkiven och biblioteken.

Dock ser jag en rad brister eller snarare utvecklingsbehov i dem liggande förslagen för lagen, myndigheten och fördelning av statsbidragen.

Sammanfattning

Lagen

- Lagen ska gälla för alla och även inkludera dem som inte är offentligt styrda
- Ändra museidefinition i 2 §. Följ den vedertagna definitionen från ICOM.
- Definiera vad som ingår i förvaltning av samlingar. Innebär detta också insamling?
- Gallring ska ske enligt ICOMs etiska regler.
- Kunskapsuppbyggnad och insamling ska i likhet med föremedling vara fritt från politisk påverkan och inflytelse.

Myndigheten

- Myndigheten ska ha ansvar för alla delar av museiarbetet inte bara förmedling och utställning.
- Myndigheten ska ha mandat att utfärda föreskrifter t.ex. ang. samlingsförvaltning (t.ex. för gallring, bevarande, magasinsbyggnader mm) med bindande karaktär så som Riksarkivet kan göra för arkivsektorn.

- Myndigheten ska utveckla och etablera en miniminivå för museiarbete (någon form av museistandard). Denna miniminivå ska sedan ligga till grund för bidragsansökningar. Bara museer som uppfyller minimikraven kan söka bidrag från myndigheten.
- Myndigheten ska vara rådgivande för hela sektorn och inte bara för offentliga museer.
- Myndigheten ska i samverkan med Riksförbundet Sveriges museer (RSM) och ICOM bedriva omvärldsbevakning nationellt och internationellt samt verka för fort- och utbildning av museipersonal.
- Myndigheten ska i samverkan med digisam stödda museer i digitaliseringsarbetet.
- Myndigheten ska aktivt arbeta med terminologi för museiområdet.

För att ge myndigheten kompetens och medel flyttas riksutställningar till myndigheten. Likaså flyttas de delar av Riksantikvarieämbete som idag arbetar med samlingsförvaltning och konservering till myndigheten. Ämbetet behåller ansvar för det immobila kulturarvet och myndigheten för museer får ansvaret för det mobila kulturarvet. Bedömning av utförelse av kulturföremål flyttas till myndigheten likaså svensk museitjänst i Tumba. Det kan diskuteras om även Forum för levande Historia bör flyttas till myndigheten.

Statsbidrag

- Stadsbidrag ska lämnas till projekt inom hela museiverksamheten. Prioritering på utställning och pedagogik tas bort.
- Stadsbidrag kan bara lämnas till museer som uppfyller de av myndigheten fastställda minimikraven

Kommentarer

Allmänt

Det finns logiska glapp i lagförslaget. Dessutom trycker alla förslagen för mycket på utställningar. Museiverksamhet är mycket mer än bara utställningar och publik verksamhet. Hela förslagspaketet ska därför vidgas och även ta med t.ex. samlingsförvaltning (vilket lagen nämner ett flertal gånger), konservering, men även teknik, administration mm.

Kommentarer till lagtexten

Lagen ska gälla för alla.

Lagtexten ska gälla alla museer i Sverige inte bara de offentligt styrda. Med tanke på att utredningen hävdar museernas viktiga roll i det demokratiska samhället är det viktigt att alla museer omfattas av dessa krav att tjäna demokratin. Om privata och företagsägda museer undantas härifrån så finns det en risk att museer upprättas i odemokratisk anda och ger en ofullständig eller orättvist/onyanserad

bild av historien eller andra teman. Om museibegreppet sedan inte är skyddat enligt en lag och alla får använda det oavsett vad som gömmer sig bakom detta ord, så finns en risk att det inte längre går att skilja vad som är vad. Många museer som finns i Sverige idag faller inte under liggande lagförslaget definition. Detta innebär risk att de kan bli kapad för odemokratiska idéer. Visst ska det fortfarande vara möjligt för alla inom ramen för yttrandefriheten att framställa sin syn på historien. Men det ska dock inte leda till att bara en odemokratisk exkluderande åsikt råder.

Om lagen gäller alla kan specialparagraferna för de statliga museerna/centralmuseerna tas bort. De omfattas också av lagen. Om det finns situationer för dessa museer som inte täcks av lagen så kan detta regleras i föreskrifter (utfärdad av den nya myndigheten för museer) eller via museernas regelringsbrev.

Museidefinition ska följa ICOMs definition

Det är oklart för mig varför lagförslaget avviker i sin museidefinition från den definition ICOM har tagit fram. Detta leder till ett logisk glapp i själv lagtexten när det i paragraf 2 definieras ett museum som "en institution som bedriver utställningsverksamhet som är öppen för allmänheten och som har avlönad personal" utan att ens nämna att de KAN ha samlingar. Att sedan i paragraf 3 tala om samlingsförvaltning går då enligt min åsikt inte ihop. Kommentaren i kap. 10 gör det inte heller mera förståeligt. Samlingarna ska anses som museernas hjärta. Utan samling inget museum. Lagtexten ska därför hålla sig till ICOMs definition av ett museum. Ta bort kravet i museidefinitionen på årsverket¹. Det finns museer i Sverige som är offentlig styrda och inte har ett årsverke professionell arbetskraft. Viktig är att det är yrkesprofessionella som jobbar. Detta krav ska stå kvar. Men årsverket behövs inte.

Definiera vad som ingår i samlingsförvaltning

Lagen nämner på flera ställen aktiv samlingsförvaltning. Vad innebär detta? Begreppet är inte tillräckligt definierat. Enligt liggande förslag ska museer förvalta sina samlingar men ingenting sägas om att museer ska samla. Förvaltning innebär för mig bara att ta hand om det som redan finns. Ska jag inte utveckla samlingarna längre? Inte samla in dagens samhälle för att ge framtiden möjlighet att göra sig en bild om min nutid vilket kommer att bli deras förflutna? Jag upplever detta som ett logisk glapp i lagtexten; framförallt när man inte har samlingarna med i definitionen!

Gallring

Lagtexten föreslår gallring framför allt med tanke på att spara magasinsyta. Gallring är ett svårt kapitel i museiarbetet. Gallring ska alltid ske enligt ICOMs etiska regler. Detta innebär noggranna

---

¹ Det står avlönad personal i lagtexten. Kommentarererna i kap 10 hänvisar dock att det ska gå upp till ett årsverke. Detta är också kraven för att vara med i museistatistiken idag. I samband med lagen ska det funderas på om detta är ett rimligt krav både för statistiken och för definitionen av museer.

utredningar och leder oftast till den absurda situationen att museerna vet mer om föremålen de gallrade ur sina samlingar än de som finns kvar. Se i övrigt kommentarer från Svenska ICOM.

Kunskapsuppbyggnad och insamling

Kunskapsuppbyggnad och insamling ska i likhet med föremedling vara fritt från politisk påverkan och inflytelse. Detta ska också nämnas i lagen för att säkerställa museernas oberoende ställning. Om politiken kan påverka vad museerna samlar in och vilken kunskap de bygger upp så påverka detta också förmedlingen och utställningarna.

Kommentarer till inrättning av en myndighet för museer och utställningar

Myndighetens ansvar

Myndigheten i föreslagen form är för snävt inriktat. Museer arbetar inte enbart med utställningar. De samlar, forskar, bevara och förmedlar. Förmedling sker inte enbart genom utställningsmediet men även på andra plan (t.ex. pedagogiska program, föreläsningar, publikationer, hemsidor mm).

Det är oklart för mig varför den nya myndigheten bara ska fördela pengar till utställningsprojekt. Om museerna ska (så som liggande lagförslag kräver) jobba aktivt med samlingsförvaltning och framförallt gallra i sina samlingar så måste det vara möjligt att kunna söka pengar hos myndigheten även för sådana projekt. Gallringsprojekt kan leda till att samlingarna fördelas på ett bättre sätt (genom byte av föremål). Myndigheten kan med fördel tillhandahålla tjänster som underlättar detta t.ex. i form av en webbplats

Innovativa idéer och projekt finns även på andra plan inom museiarbetet som exempelvis pedagogik, administration av ett museum, teknik, konservering mm. Projektpengar och expertis ska också kunna sökas t.ex. för pedagogiska projekt, metodutveckling för olika delar av museiverksamheten, eller test/införande av ny teknik.

Myndigheten ska kunna utfärda föreskrifter

Myndigheten för museer ska i likhet med riksarkivet ges mandat att utfärda föreskrifter för sektorn. Detta stärker museernas ställning som oberoende institutioner gentemot politiken så som museilagen har som intention. Dock måste ansvarsområdet för myndigheten vidgas så att den t.ex. också kan utfärda föreskrifter för hur magasinlokaler ska vara utformade (minimikrav) eller att (och eventuell hur) samlingarna ska katalogiseras. Förslaget för myndigheten säger inget om detta.

Minimistandard för museiarbete

Myndigheten för museer har enligt förslaget bara i uppgift att främja kvalitén i museiverksamhet. Idag finns det inga minimikrav på museiverksamheten överhuvudtaget. Lagen och myndigheten bör därför siktar till att sådana minimikrav införs. Myndigheten ska få i uppgift att genom föreskrifter säkerställa en lägsta kvalitetsnivå i museiverksamhet (gäller alla områden inte bara utställningar och publik verksamhet) Denna nivå kan sedan användas för att bli berättigade till bidrag (som ett slags

certifieringssystem). Museer som inte uppfyller minikraven enligt föreskrifter från museimyndigheten kan inte söka eller få statsbidrag.

Myndigheten som rådgivare

Myndigheten ska också ges i uppdrag att vara rådgivande och bedriver omvärldsbevakning samt utvecklar riktlinjer, handböcker, hjälpmedel mm. för olika delar av museiverksamheten. Även detta ska omfatta hela museiverksamheten och inte koncentreras till utställningar och publik verksamhet. Idag finns det ingen som museerna kan vända sig till för att få en samlat rådgivning. Centralmuseerna och läns museerna har inte längre uppdraget att ge råd till andra museer. Riksantikvarieämbetet (RAÄ) har tagit en del av denna funktion med utveckling av riktlinjer t.ex. för konservering och samlingsförvaltning. Om myndigheten ska vara för hela museisektorn är det bara en logisk konsekvens att flytta dessa delar från RAÄ till den nya myndigheten. Detta gör det lättare för sektorn eftersom all kompetens som museerna efterfrågar är samlat på ett ställe. På så sätt minskar risken för motsatta råd, kompetenstridigheter och oklarheter vem som gör vad.

Enligt liggande förslag ska myndigheten kunna ta betalt för sina tjänster. Detta anser jag det som problematiskt. Många museer har väldigt liten budget och kommer inte att ha råd med sådana tjänster. Det vore bättre om rådgivningen vore gratis.

Myndighetens samverkan med andra aktörer och utbildning av museipersonal

Om myndigheten får i uppdrag att vara rådgivande/stödande så kommer detta ge ett stort lyft för museiverksamheten i hela landet och professionaliseringen kommer att gå snabbare vilket också leder till effektivare arbetssätt och ett bättre utbud till allmänheten. Myndigheten ska därför också få i uppdrag att aktivt delta i utbildning och fortbildning av museipersonal. I samarbetet med universitet, nationella och internationella föreningar och institutioner för sektorn särskild att nämna är här RSM och ICOM. Samarbetet och samråd ska ske med Riksarkivet och KB samt digisam. Sistnämnda framförallt som samarbetspartner när det gäller digitalisering och digitalt bevarande.

Myndighetens arbete med terminologi

Myndigheten ska också få i uppdrag att aktivt arbeta för en gemensam museiterminologi (uppdrag enligt språklagen 2009:600 12 §) för att underlätta kommunikationen i sektorn och bidra till ett effektivare arbetssätt. Framför allt med tanke på digitaliseringen bör det finnas gemensamt vokabulär som underlätta sammanföring och återsökning av information.

Kompetenskrav på myndighetens personal

Kompetenskraven som lagförslagen ställer upp för museipersonal ska i samma utsträckning gälla för den nya myndigheten. För att säkerställa rätt kompetens i början kan personal från Riksutställningar och Riksantikvarieämbetet flyttas över till den nya myndigheten (se mer under avsnitt finansiering)

Finansering av den nya myndigheten

För finansiering av den nya myndigheten och genomförandet av alla dess uppdrag ska Riksställningar och de delar av Riksantikvarieämbetet som idag arbetar med samlingsförvaltning och konservering samt svenskt museitjänst och handläggarna för utförelse av kulturföremål flyttas över till den nya myndigheten för museer.

Det nya smalare RAÄ tar då bara hand om det immobila kulturarvet (fornlämningar, byggnader, landskap). Det mobila kulturarvet ligger under museimyndigheten². Fyndfördelning ligger kvar hos RAÄ men hur fynden sedan hanteras när de har nått museerna ska museimyndigheten ta hand om (dock i samråd med RAÄ). Även ansökan om utförelse av kulturföremål bör handläggas av den nya museimyndigheten.

Om delar som rör samlingsförvaltning flyttas från RAÄ till den nya museimyndigheten bör också Svensk museitjänst i Tumba flyttas dit. Det är bara en logisk konsekvens när man vill samla allt som rör museer under en myndighet.

Kommentarer till enskilda paragrafer i förslagen lag och förordningar samt till utredningen.

Förslag till museilag

Myndighetens uppgift som beskrivs i 1 § ska inte bara vara att främja "utvecklingen av en museiverksamhet av hög kvalitet" men även att säkerställa ett miniminivå av kvalitet i museiverksamheten (vilket för mig innebär alla delar av museiverksamhet och inte bara utställningar). Idag finns inget sådan lägsta kvalitetsnivå för museiarbete. För att kunna säkra detta ska myndigheten få mandat att utfärda föreskrifter. Denna möjlighet saknas i liggande förslaget.

Definitionen i 2 § är den av en utställningshall. Varför nämns här inte samlingar som en del av museernas arbete. Kommentaren och förklaringen i kap. 10 är oförståelig. Lagen bör följa den vedertagna definitionen för museer enligt ICOM. Om utställningshallar och institutioner som bara bedriver utställningsverksamhet ska vara med, så kan paragrafen kompletteras med en mening att den också gäller institutioner som enbart bedriver utställningsverksamhet resp. inte förfogar över egna samlingar. Att inte nämna samlingarna här i definitionen skapa bara förvirring när 3 samt 10-12 §§ talar om samlingsförvaltning men samlingarna inte nämns i definitionen (logisk glapp).

Enligt ICOMs definition av museer får de inte vinstdrivande. Definitionen här i lagtexten säger inte något om det. Detta innebär att museerna enligt liggande förslag kan vara vinstdrivande. Hur förhåller sig det till exempel till kommunallagen (kommuner ska inte konkurrera med marknaden). Om museer är vinstdrivande är risken stor att de bara gör det publiken vill se/göra och inte det som bidrar till det demokratiska samhällets utveckling (lagförslag 3 §) eftersom obekväma teman inte

---

² Ansvar för kyrkorna kan diskuteras; ev. är det meningsfullt att ha även det mobila kulturarvet från kyrkorna kvar under RAÄ

längre tas upp. Eftersom museer som är offentlig styrda i regel också bekostas av allmänheten bör dessa vara icke vinstdrivande. Krav på detta bör vara med i lagtexten för att säkerställa museernas fria och oberoende ställning.

I 3 § bör det förklaras vad som menas med samlingsförvaltning och vad som skiljer aktivt från passiv samlingsförvaltning. För mig innebär samlingsförvaltning att bara ta hand om den samling som redan finns. Så som jag förstår den här paragrafen innefattar den INTE att museerna samlar. Detta leder i framtiden till att vi missar en stor del av historia och att samlingarna stannar där de är och inte utvecklas. Sedan undrar jag vad som menas med aktivt. Finns det passiv samlingsförvaltning? (Låter som en hel del klyschiga ord som man har packat in här i texten som speglar mycket tidsanda men kommer inte att hålla i längden typ 20 eller mer år).

5 § talar om att huvudman inte får inskränka den fria förmedlingen. Men vad är med alla andra delar av museiverksamheten? Enligt liggande förslag (eftersom det inte sägs något om det) kan huvudmän inskränka t.ex. kunskapsuppbyggnad och insamling av föremål. Detta motverkar hela museilagens syfte att ge museerna en friare ställning. (jfr. sammanfattning s. 12.)

Det som sägs i 6 § om utställningar och annan publik verksamhet ska också gälla för alla andra områden inom museiverksamheten. Varför ska t.ex. insamlandet, kunskapsuppbyggnad och förvaltning av samlingar bedrivas utan allsidighet, öppenhet och kvalitet. Om grunden i samlingarna inte präglas av detta blir det svårt att göra utställningar med detta mål.

7 § bör ses över i formuleringen. Just nu uppfattar jag den som att den inte lägre ge museerna möjlighet att arbetar mot eller med specifika målgrupper.

10 § ska förtydligas. Även här ska det förklaras vad som menas med aktiv samlingsförvaltning. Se mina kommentarer ang. 3 §. Det är viktigt att även ta med insamling i någon form, annars ger museerna en ofullständig bild av historien. Varför ska det saknas 50-100 eller mer år i historien?

11 § anser jag som överflödig om lagen ska gälla alla allmänna museer. Enligt definition i 1 § omfattas även statliga museer av lagen. Så som jag förstår den här paragrafen får bara statliga museer gallra föremål. Men om den här lagen ska gälla alla offentliga museer måste den här paragrafen också göra det och formuleras om. Hur statliga museer ska hantera denna process kan sedan regleras i en föreskrift som den nya tilltänkta myndigheten för museer och utställningar kan utfärda. Detta behöver inte styras via en lag. Myndigheten för museer och utställningar ska också utfärda föreskrifter under vilka förutsättningar gallring bör ske (detta med hänsyn till ICOM etiska regler).

Om man ändrar 11 § enligt ovanstående förslag behövs inte heller 12 §. Den säger in nuvarande ordalydelse att alla andra offentliga museer (förutom statliga) får gallra fornfynd som har fyndfördelats till dem. Men vad gäller ang. gallring av andra föremål för offentliga museer som inte är statliga? Här bör lagen vara tydligare. Om lagen ska gälla alla offentliga museer ska även möjlighet till gallring (oavsett typ av föremål) gälla för alla.

När det gäller gallring av fornfynd bör även Riksantikvarieämbetets roll och befogenheter prövas så att de motsvarar den nya lagen. Detta för att undvika motsägelsefulla föreskrifter och lagar som kanske gör det omöjligt att genomföra en gallring.

13 § ska tas bort. Lagen ska gälla alla offentliga museer. Då behövs det ingen extra paragraf för detta. Att statliga museer ska verka för tillgängliggörandet av sin verksamhet i hela landet kan regleras i en föreskrift eller ett regleringsbrev för respektive institution.

Förordning med instruktion för myndigheten för museer och utställningar

Allmänt är det att fråga varför utställningar ska nämnas extra i myndighetens titel. Jag ifrågasätter hela myndighetens inriktning/koncentration kring utställningar och förmedlingsdelen. Detta är bara en del av museiverksamheten. De andra delarna ska också inkluderas, eftersom de är lika viktiga. Först då gör den här myndigheten nytta för hela sektorn. Det känns som slöseri med resurser om myndigheten bara sysslar med utställning och förmedling. Jag föreslår därför att myndigheten får vidgade uppgifter som omfattar även samlingsförvaltning (som museilagen lägger så mycket vikt på) och konservering mm. (mer se nedan).

När museilagen poängterar samlingsförvaltning så mycket så är det bara en logisk konsekvens att myndigheten ska hjälpa museerna i detta. För att kunna göra det på ett bra sätt ska de delar som idag arbetar med samlingsförvaltning och konservering på Riksantikvarieämbetet överföras till myndigheten. Detta ger en tydlighet vilken förenklar för museerna som söker råd, hjälp mm.

2 § 1 stycket: Varför ska myndigheten bara ansvara för kvalitetssäkring hos de statliga museerna? Det känns konstigt att en myndighet bara ska verka för detta hos ett fåtal museer/institutioner och resten av museerna inte faller under detta. Det är inte logiskt med tanke på att den nya museilagen i 6 § fordra för alla offentliga museer att deras (publika) verksamhet ska präglas av kvalitet och 9 § föreskriver upprätthållande av hög kompetens inom ämnesområdena.

2 § 2 stycket: varför ska myndigheten bara pröva stadsbidrag till de nämnda institutioner och ändamål. Varför får inte andra offentliga museer ta del av stadsbidragen som fördelas av myndigheten? Är de andra offentliga museer inte lika mycket värda? Hur förhåller sig denna uppgift till jämställdhetsperspektivet i 4 §?

2 § 4 stycket: hur förhåller sig uppgiften om museistatistik till nuvarande praxis? Museistatistiken görs i dag av myndigheten för kulturanalys. Om statistiken ska vara en uppgift för museimyndigheten (vilket känns naturligt och meningsfullt) så bör den uppdraget till myndigheten för kulturanalys ändras i detta avseende. Alternativ kan museimyndigheten även rapportera statistiken till myndigheten för kulturanalys (och inte bara till Statens kulturråd se 3 §).

6 § Varför ska myndigheten endast främja utvärderings- och analysmetoder inom sitt verksamhetsområde. Vad är till exempel med arbetsmetoder för verksamhetsområdet? Den här formuleringen är för snäv och bör göras om så att all utveckling främjas.

Avsnittet om anställningar och uppdrag ska kompletteras med en paragraf som handlar om personalen som arbetar på myndigheten. Det känns konstigt att museerna ska ha hög kompetens (jfr museilagen 9 §) men att myndigheten inte åläggs samma krav.

Det saknas en paragraf om att myndigheten har mandat att utfärda föreskrifter för sektorn³ (jfr. RA som får göra det för arkiven). Att kunna utfärda föreskrifter är ett verktyg för att "främja utvecklingen av en museiverksamhet av hög kvalitet" som det står i 1 §. Kanske borde denna paragraf även omskrivas så att myndigheten får i uppgift att också säkra (hög) kvalitet i museiverksamheten. Enligt min åsikt ska myndigheten också få i uppdrag att säkra en miniminivå av kvalitet i museiverksamheten (se ovan kommentar till 1 §). Då är utfärdandet av föreskrifter en viktig del i detta arbete.

Kommentar till Förslag till förordning om statsbidrag till samverkansprojekt i museisektorn

Allmänt: Förordningen lägger för mycket vikt på utställningar och publik verksamhet. Det finns behov av samverkansprojekt även för andra delar i museiverksamheten (t.ex. för samlingar, för bevarandet exempelvis i gemensamma magasinslokaler mm).

2 § varför är det viktig att här extra nämna spridning av utställningar och annan publik verksamhet i hela landet? Det känns som om det här är något som bara rör de statliga museerna. Det innebär en risk enligt min bedömning att dessa prioriteras vid fördelning av bidraget och att andra projekt från andra offentliga museer inte får medel. Om man nämner utställningsverksamhet och annan publik verksamhet bör även de andra delarna av museiverksamheten nämnas (t.ex. insamling, bevarande mm).

4 § samma som sagt under 2 § gäller även här. Varför ska utställningar och annan publikverksamhet särskild beaktas vid fördelning av bidrag. Om museerna ska aktivt förvalta sina samlingar så som beskrivs i museilagen i 10-12 §§ så kräver det samverkansprojekt även för samlingarna. Detta ska museerna också kunna få bidrag till.

5 § även den här paragrafen är för snäv. Varför ska nya sätt i utställningsmediet särskild beaktas? Varför inte nya förmedlingsmetoder eller nya sätt att arbeta med samlingsförvaltning? Vad menas i den här paragrafen med kvalitet? Vem bedömer vad som är av kvalitet och på vilka grunder?

15 § bör formuleras om och skullkravet på ränta ska bli bör krav. Det blir svårt för museerna att få ihop till dröjsmålsränta vid återbetalning. Detta leder till att de blir skuldsatta och sedan inte längre kan söka bidra. Förslag till ny formulering: " Om ett belopp har återkrävts enligt 14 § kan dröjsmålsränta tas ut på beloppet."

---

³ Det står i förordningen om statsbidrag att museimyndigheten får utfärda föreskrifter för att kunna verkställa förordningen. Men i själva förordningen om myndigheten står inget om att myndigheten kan utfärda föreskrifter.